

מבצע תפילין – הצלת חיים

משיחת י"א ניסן תשמ"ג

ישנם השואלים: מהי התועלת ב"מבצעים"? מהי התועלת בהנחת תפילין ליהודי פעם אחת, מבלי לדעת מה יהא עליו מחר בבוקר או מחרתיים?

האמת היא, שכשמדובר בתפילין, שאלה זו יכולה להישאל רק על-ידי עם-הארץ; שכן, מי שלמד את מסכת ראש-השנה עם המפרשים והפוסקים, יודע שדי בהנחת תפילין אחת כדי לחלץ יהודי מלהיכלל בגדר "קרקפת שלא הניחה תפילין", המונע ממנו חלק בעולם הבא; על-ידי הנחת תפילין אחת – מזכים אותו בחלק בעולם הבא! כל קיום מצווה אינו פעולה חד-פעמית, שכן קיום מצווה יוצר "ייחוד" בעולמות העליונים, "ייחוד" נצחי המתקיים לעולם ועד; כשאדם מניח תפילין, הוא יוצר בכך קשר עם מצווה המצווה, גם אם הוא עצמו אינו מכיר את הכוונות והרמזים שבדבר.

אבל במצוות תפילין ישנה תכונה נוספת – הוצאתו של המניח מכלל "קרקפת שלא הניחה תפילין", והכנסתו לכלל "קרקפת שהניחה תפילין". משמעות הדבר היא, שלא זו בלבד שהוא מקבל שכר עבור מצווה נוספת, אלא כל עתידו הנצחי משתנה: החיים בעולם הזה מוגבלים – "אם בגבורות שמונים שנה", או "והיו ימיו מאה ועשרים שנה"; ואילו חיי העולם הבא הם נצחיים.

מכאן, שעל-ידי הנחת תפילין ליהודי פעם אחת, הוא זוכה לחיים נצחיים.

אלא שישנם אנשים ש"תואנה הם מבקשים", ולכן עלתה בדעתם שאלה חדשה.

ייתכן שהם זקוקים לכך כדי להצדיק את חוסר-פעילותם במצבו הנוכחי של העולם, כשהעולם מתנענע ורועד – תוך התעלמות מפסק הרמב"ם שדי במצווה אחת כדי להביא ישועה והצלה לעולם.

והרי כשמדובר בפיקוח-נפש, אפילו במצב של ספק, ואפילו ספקות רבים – חובה לעשות כל מה שבידינו; ואילו בנושא זה – הרמב"ם אינו כותב זאת בלשון ספק, אלא בלשון של הלכה: האדם צריך לראות את עצמו ואת כל העולם כולו כאילו הם שקולים, ויש צורך רק במצווה אחת כדי להכריע.

משום כך צצה בדעתם השאלה הבאה: קרה פעמים אחדות, ואולי אף פעמים רבות, שפגשו באדם, מבלי לדעת אם הוא יהודי או לא. הספק אינו מתיר להתעלם ממנו, שהרי ייתכן שמדובר ביהודי, ובמקרה כזה ניתן להביאו לכלל "קרקפת שהניחה תפילין", ולכן מן ההכרח לשאול אותו ליהדותו, גם במקרה של ספק. וכשניגשו לאותו אדם ושאלו אותו ליהדותו – קרה שהלה השיב שאינו יהודי.

ועל כך באים המבקרים ומרימים קולם בטענה: איך אפשר לערוך "מבצע" שכזה ברחוב? אומנם מדובר במבצע שהציל מאות, אלפי ורבבות יהודים, והביאם לכלל "קרקפת המניחה תפילין", או גרם להם לשמור כשרות וכדומה; אבל עם זאת אין הדבר ראוי – לשיטתם של טועים ומטעים אלו – מכיוון שהיו מקרים שבהם העוסק ב"מבצע" ביזה את עצמו בכך שניגש לאדם שאינו יהודי ושאל אותו ליהדותו, והלה השיב שאינו יהודי!...

לאמיתו של דבר, מכיוון שהוא דיבר עם אותו לא-יהודי ב"דברים היוצאים מן הלב",

– שהרי אם אין דבריו יוצאים מן הלב, אין הוא עוסק ב"מבצעים", אלא הוא חושב על עצמו בלבד! –

פרשת זאתחזן

הרי על כך כותב רבנו-תם, שהיה פוסק הלכה וגם מומחה בהלכות מהלך נפש האדם, בספרו "ספר הישר", ומשם הובאו הדברים בספרים נוספים: "דברים היוצאים מן הלב – נכנסים אל הלב".

דבריו מעוררים את אותו לא-יהודי להרהר בכך: אדם זר לו לחלוטין מניח את כל עיסוקיו, פונה אליו בהצעה לעשות לו טובה, ואינו מבקש דבר בתמורה – לא כבוד, לא כסף או תאוה אחרת, ולא משרה כלשהי; הוא פשוט רוצה לעשות לו טובה! הוא אינו מוסר את שמו, ואינו מבקש אפילו נתינת תודה – הוא מעוניין רק בכך שתינתן לו ההזדמנות לעשות לו טובה!

וסוף-כל-סוף – "אמת מארץ תצמח", המעשה הטוב יצמח וישפיע על אותו לא-יהודי, כך שמפעם לפעם, ואולי לעתים קרובות יותר, יחפש אף הוא הזדמנות להיטיב לאדם אחר.

